

ΕΤΟΣ 10ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 22
Γραφεία :
ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 9
ΑΘΗΝΑ—(106-78)

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

1984

Τηλ. 3621.760

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ — ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΠΟΘΟΙ

Πρός τους άπανταχού Νεχωρίτες και φίλους του χωριού μας.

Το συμβούλιο του Συλλόγου μας, αποφάσισε να κάνει κάθε δυνατή προσπάθεια για τη στέγασή του. Η χρησιμότητα μιας αίθουσας για τη στέγασή, θα είναι πολλαπλή, γιατί εκτός από γραφείο του Συλλόγου μας, θα χρησιμοποιείται και σαν αίθουσα συνελεύσεων (υπάρχει ήδη πρόβλημα), πνευματικών και πολιτιστικών συγκεντρώσεων ή διαφόρων άλλων εκδηλώσεων της νεολαίας (προετοιμασίες παραδοσιακών χορών) και γενικά θα γίνει πόλος έλξης κάθε Νεχωρίτη. Το πρόβλημα αυτό γεννήθηκε με την ίδρυση του συλλόγου και μέχρι τώρα δικαιωνόταν από το ένα Διοικητικό Συμβούλιο στο άλλο.

Από την αίθουσα αυτή θα ξεκινάμε γερά νήματα που θα διασυνδέσουν νεορά όλους τους Νεχωρίτες σε όλα τα πλάτη και τα μήκη του κόσμου, και θα τους φέρουν σε ψυχική επαφή και ένωση.

Οι οικονομικές δυνατότητες του Συλλόγου μας για το πολυσήμαντο αυτό έργο είναι, ως γνωστό, περιορισμένες και η προαιρετική συμβολή όλων των Νεχωριτών και φίλων του χωριού, σε όποιονδήποτε σημείο της γής και αν ζούμε, είναι απαραίτητη.

Το συμβούλιο, σαν πρώτο βήμα, υποβάλλει θερμή πρόσκληση σε όλες και όλους, να εκτιμήσουν την παραπάνω προσπάθεια, να ανταποκριθούν με ενθουσιασμό και να έλθουν άρωγοί, ανάλογα με τις οικονομικές τους δυνατότητες στο έργο αυτό. Όσοι γίνουν μέτοχοι στο έργο αυτό, θα αισθάνονται υπερηφάνεια και χαρά.

Με την παρούσα επιστολή κάνουμε ένα πατριωτικό προσκλητήριο και χτυπάμε την πόρτα της ευαίσθητης καρδιάς του κάθε Νεχωρίτη, γιατί πιστεύουμε στα πατριωτικά του αισθήματα.

Οι εισφορές μπορούν να αποστέλλονται στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου με όποιονδήποτε τρόπο, ή να συγκεντρώνονται κατά τόπους ή περιοχές από έναν Νεχωρίτη, που θα έχει την καλωσύνη να παίρνει τέτοια πρωτοβουλία.

Με όλη την Νεχωρίτικη αγάπη

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Μια από τις κορυφαίες και τρανότερες εκδηλώσεις του Συλλόγου μας είναι ο ετήσιος αποκριάτικος χορός του, που έγινε στις 17 Μαρτίου τ.ε., στην αίθουσα «ΚΟ-ΣΜΟΣ» του Ξενοδοχείου «HOLIDAY INN».

Η προσέλευση των Νεοχωριτών και φίλων του Συλλόγου υπήρξε άθροα και συγκινητική, ξεπέρασε κάθε προηγούμενο και δημιούργησε σχεδόν αδιαχώρητο στη μεγάλη αίθουσα. Βέβαια, για τους Νεχωρίτες, με την καλή και φιλόξενη καρδιά δεν ισχύει το αδιαχώρητο, γιατί χωράνε όλοι, όσοι κι αν είναι, λόγω της μεγάλης αγάπης τους.

Στην είσοδο της αίθουσας του Ξενοδοχείου, τους προσερχομένους καλωσόριζαν πρόσωπα ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Ι. Μάλλιος και τα παρόντα μέλη του Δ.Σ. κ.κ. Παπαχρήστος, Β. Τσαρούχη, Β. Μέρμηγκας, Δ. Σαλτός και Ι. Α. Μάλλιος.

Στη χοροσπερίδα αυτή ήρθαν και πολλοί χωριανοί από διάφορα μέρη της Ελλάδας, την Πάτρα, το Άργείο, το Μεσολόγγι, τη Λαμία, τον Άγιο Κων/νο και φυσικά από το χωριό με εκπρόσωπο τον κ. Φούρλα.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Σ. Χολέβας έστειλε τηλεγραφικά τις ευχές του Συμβουλίου του και όλων των χωριανών και κάλεσε όλους τους συγχωριανούς να επισκεφτούν τακτικά το χωριό μας.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του, όπως και πέρσι, ο

Πρόεδρος του Άρειου Πάγου κ. Γ. Κώνστας.

Προς τους παρευρεθέντες μίλησε ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συλλόγου, με συνοπτικά, λιτά και άγνα λόγια και εύχθηκε καλή διασκέδαση σε όλους.

Αρχικά ή ορχήστρα και ο τραγουδιστής της αίθουσας συνόδεψαν το φαγητό με μοντέρνους ρυθμούς και τραγούδια. Το προσωπικό του Ξενοδοχείου ανταποκρίθηκε με προθυμία στα καθήκοντά του και το μενού ήταν ικανοποιητικό.

Μετά άρχισε ο κλαρινίστας κ. Κουφογιάννης με την παρέα του, τα δημοτικά τραγούδια και σκόρπισε ντόπιους παραδοσιακούς ήχους.

Το χορό στόλισε μια ομάδα (αγόρια και κορίτσια) του χωριού, που αποτελούν ένα χορευτικό όμιλο παραδοσιακών χορών. Με φουρτάνες τ' αγόρια και με θάλας τα κορίτσια, έκαναν μια έντυ παυσιακή παρουσίαση και έκλειψαν την πράσταση της εκδήλωσης. Χόρεψαν με μεράκι, ακρίβεια και λεβεντιά αρκετούς χορούς και χάρισαν όμορφες πατριωτικές στιγμές πανηγυριού. Έδώ πρέπει να υπογραμμισθεί ότι τα παιδιά αυτά κατέβαλαν κόπους και θυσιές (πρόβες, αφιέρωση χρόνου, συγκέντρωση στολών γυναικείων και τσες άλλες δυσκολίες), για να πετύχουν την εμφάνιση αυτή. Γιαυτό δίκαια καταχειροκροτήθηκαν και απέσπασαν τον θαυμασμό όλων, και τους εκφράζουμε ένα μεγάλο «Μπαρόο».

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου κά

λεσε σε κάποια στιγμή από το μικρόφωνο κι άλλους νέους να πλαισιώσουν τον όμιλο, ο οποίος κινείται με ιδιωτική πρωτοβουλία και με τη θέληση όρισμένων, που αγαπάνε το χωριό.

Πέρα από την πίστα της αίθουσας αναπτύχθηκαν εστίες χορού και σε άλλα σημεία, όπου παρέες ξεφάντωσαν στο χορό νέοι, γέροι και μεσήλικες.

Με πολλή αγάπη και επιτυχία αφιέρωσαν σε όλους τους παρευρεθέντες τραγούδια οι γνωστοί καλλιφώνοι συγχωριανοί μας κ. Κούλα Φούρλα και κ. Παντελής Παπαχρήστου, που μας ενθουσίασαν, μας συγκίνησαν και μας μετέφεραν νοερά σε παλιά πανηγύρια, και ξεφλουδίσια του χωριού. Μας ζωντάνεψαν αναμνήσεις του χωριού, που έχουν κεντήσει την παιδική μας μνήμη.

Με άλλα λόγια, στην εκδήλωση αυτή δόθηκε η ευκαιρία να ξαναμαζωχούμε πολλοί Νεχωρίτες και να ξανασιμώσουμε σε μια τέτοια ξενοιαστή πατριωτική ατμόσφαιρα, μακριά από τα προβλήματα της καθημερινότητας. Βέβαια, ένα μέρος συγχωριανών μας, παρά τη θέλησή του δεν μπόρεσε να έλθει και να χαρεί τη συνάντησή του για διάφορους λόγους (πένθος, επαγγελματική απασχόληση κλπ.).

Ο χορός πράγματι σημείωσε ένα εορταστικό αποτέλεσμα, είχε άρτια οργάνωση, πάρα πολύ κόσμο, πολλή αγάπη, άφθαστο κέφι, ατμόσφαιρα πανηγυριού, που κράτησε μέχρι τις 3 το πρωί και υπήρχε διάθεση να συνεχιστεί μέχρι τα ξημερώματα.

Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στο νεοειλεγέν Διοικητικό Συμβούλιο, που ενωμένο κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια, εργάστηκε υπεράνθρωπα, με ζήλο και ήταν «πανταχού παρών» μέσα στην αίθουσα, ώστε να πετύχει η εκδήλωση και να μείνουν αδιάκριτα όλοι ευχαριστημένοι και ικανοποιημένοι. Αυτό το πέτυχε απόλυτα και όλοι εκφράστηκαν με τα καλύτερα επαινετικά λόγια. Η καλή κριτική που ακούστηκε, αποτελεί πηγή ήθους και ικανοποίησης και θάρρους για το Δ.Σ., στο οποίο εύχμαστε να δροφει καρπούς επιτυχιών και στις λοιπές εκδηλώσεις του.

N. M.

«Τα βουνά έσωσαν τον ελληνικό λαό από την εξόντωσή και τον εκφυλισμό. Από εκεί επάνω ξεχύθηκε η πνοή της ελευθερίας».

Ε. Βακαλόπουλος
(Ιστορία του Νέου Έλληνισμού
2 (1964) 96)

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ 29.1.1984

Στις 29 Ιανουαρίου 1984 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα των Υπαλλήλων της Τράπεζας Πίστωσης ή ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας.

Πρόεδρος της Συνελεύσεως εκλέχθηκε ο κ. Παύλος Βλάχος και Γραμματέας ή δ. Βάσω Τσαρούχη.

Στην αρχή πήρε το λόγο ο Πρόεδρος του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου, αναφέρθηκε στις δραστηριότητες του περασμένου έτους και είπε τα εξής:

«Αγαπητοί Χωριανοί,

Σας καλωσορίζουμε στη Γενική μας Συνέλευση, σας εύχαιστούμε για την παρουσία σας σ' αυτή και σας εύχόμαστε καλή χρονιά. Ιδιαίτερα καλωσορίζουμε το δάσκαλό μας κ. Χρ. Παπανικολάου και τον Κων. Καραγιάννη, που παραβρίσκονται σήμερα στη Συνέλευσή μας. Η παρουσία τους δείχνει την αγάπη τους στο Σύλλογο και τους Χωριανούς μας.

Η παρουσία του Δάσκαλου στη Γενική Συνέλευση αποκτά σημασία και από κάποια άλλη σκοπιά.

Επειδή τον περισσότερο χρόνο μένει στο Χωριό, έχει γνώση όλων των προβλημάτων της Κοινότητας και θα μάς βοηθήσει

πάρα πολύ στο να ιεραρχήσουμε καλύτερα αυτές τις ανάγκες κατά τη σύνταξη του Προϋπολογισμού του 1984.

Με πολύ ενδιαφέρον ή ακούσαμε τις απόψεις του.

Πριν έρθω στα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Πουλαρίκα, Πρόεδρο των Υπαλλήλων της Τράπεζας Πίστωσης, που μάς παραχώρησε ευγενικά την αίθουσα αυτή, για να γίνουν οι εργασίες της Γενικής Συνέλευσης.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε ακόμη:

Τον κ. Άλέκο Φλώρο, που ενδιαφέρθηκε για πολλά ζητήματα του Χωριού μας. Πήγε πολλές φορές στο Μεσολόγγι και συνάντησε το Νομάρχη και τους Δ/ντες των Υπηρεσιών για να προωθήσει τα ζητήματα του Υδραγωγείου και του άμαξιτου δρόμου, για να μην αναφερθούμε σ' ένα πλήθος τηλεφωνημάτων που πρὸς τη Νομαρχία και το

Χωριό από τη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα.

2. Το Δημήτριο Καρανδρίκα, που συνέχισε να μάς προμηθεύει τις μηχανογραφημένες διευθύνσεις των Χωριανών μας.

3. Το Νικόλαο Πατερέκα, που είχε την καλοσύνη να μεταφέρει τα ήμερολόγια στο Χωριό.

4. Τον Αντώνιο Μασγάλα, που μάς βοηθάει πάντα στο Χωριό σε ό,τι κι αν του ζητήσουμε.

Και τώρα, με τη λήξη της θητείας μας, σαν Διοικ. Συμβούλιο, επιτρέψτε μου, να ευχαριστήσω όλα τα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου για την άριστη συνεργασία που είχαμε τα δυο αυτά χρόνια.

Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω όλα τα μέλη του Συλλόγου μας, που γενναία βοήθησαν το Ταμείο του Συλλόγου μας με τις τακτικές και έκτακτες εισφορές τους, και που πρόθυμα πήραν μέρος σ' όλες τις εκδηλώσεις, που οργανώσαμε.

Και τώρα, στα πεπραγμένα.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας
εύχεται σ' όλους τους Χωριανούς μας
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

● Συνέχεια στη 2η σελίδα

Κοινωνικά

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Έδωσαν υπόσχεση γάμου:
 Ο κ. Γρηγόριος Ν. Μασγά-
 λας και η δ. Παρασκευή Βασι-
 λείου.
 Η δ. Ευαγγελία Κ. Φούρλα
 και ο κ. Γεώργιος Βέλλιος.
 Ο κ. Παπαχρήστου Γεράσι-
 μος και η δ. Βασιλική Τσαρού-
 χη.
 Η δ. Παναγιώτα Παπακώστα
 και ο κ. Κων)νος Πρινόπου-
 λος.
 Η δ. Αικατερίνη Δημ. Φλέ-
 γκα και ο κ. Ευάγγελος Κυπα-
 ρίσσης.
 Τους εύχόμαστε καλά στέφα-
 να.

ΓΑΜΟΙ

Στο χωριό έγινε ο γάμος του
 κ. Στεφάνου Μάλλιου και της
 δ. Άγγελικης Βέλλιου.
 Στις 19 Φεβρουαρίου έγινε
 στην Αμερική ο γάμος του κ.
 Ιωάννη Δ. Μάλλιου και της δ.
 Τζαίμυ Λυν Ζέριν.
 Τους εύχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Κοριτσάκι απόκτησε η κυρία
 Άμαλία Άθανασίου Τσιτζέλη.
 Η κ. Γεωργία Α. Παπαγεωρ-
 γίου απόκτησε κοριτσάκι.
 Κοριτσάκι απόκτησε η κ. Τα-
 σία Παπαλέξη - Γούλα.
 Κοριτσάκι απόκτησε και η κ.
 Ευαγγελία Μπαλογιάννη.
 Αγροάκι απόκτησε η κ. Ά-
 γλαία Μπιθικούκη.
 Η κ. Νίκη Κ. Σακελίας από-
 κτησε κοριτσάκι.
 Κοριτσάκι απόκτησε η κ. Φα-
 νή Κατσίκη - Σαλάπα.
 Στους εύτυχες γονείς, τις κα-
 λύτερες εύχές μας.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ιωάννα ονόμασε το κοριτσά-
 κι του κ. και της κ. Χρήστου
 Μάλλιου ή δ. Κούλα Άντ. Κα-
 νέλλου, που το βάπτισε.
 Στους γονείς εύχόμαστε να
 ζήσει το καινούργιο όνομα και
 στην ανάδοχο πάντα αξία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στο Άγρινιο ο Εύθυ-
 μιος Ντάφυλλος.
 Στην Αμερική πέθανε ο Σω-
 τήριος Γ. Χολέβας.
 Πέθανε στην Αθήνα και κη-
 δεύτευσε στο χωριό η Αικατερίνη
 Άθ. Λειβαδίτη.
 Στον Άγιο Δημήτριο πέθα-
 νε ο Νικόλαος Ρήνης, σύζυγος
 της Άντας Ν. Λειβαδίτη.
 Πέθανε στην Αμερική η Χα-
 ρίκλεια Γ. Φούρλα.
 Στις οικογένειές τους θερμά
 συλλυπητήρια.

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Κατασκευάστηκε στις Κοκκά
 λιάρες ύδατοδεξαμενή 50 κ.
 μέτρων περίπου.
 Τσιμεντοστρώθηκε ο δρόμος
 από την πλατεία ως τη βρύση
 του Κατσαούνη.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Υπηρετούν τη θητεία τους
 στο στρατό οι παρακάτω συγχο-
 ρισμένοι μας:

Ο κ. Γεώργιος Σ. Μάντης.
 Ο κ. Ευάγγελος Κ. Χαρ-
 ματζής.
 Ο κ. Κων)νος Φούρλας.
 Ο κ. Κων)νος Φλώρος.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Τα αδελφία Λειβαδίτη και ο
 Μάντης Κων)νος πρόσφεραν για
 τους σκοπούς του Συλλόγου
 μας και στη μνήμη της αγαπη-
 μένης τους μητέρας Αικατερί-
 νης Λειβαδίτη, το ποσό των
 14.000 δρχ.
 Ο κ. Καρανδρίκας Δημήτριος
 πρόσφερε στη μνήμη της Αίκα-
 τερίνης Λειβαδίτη το ποσό των
 1.000 δρχ.
 Ο κ. Καρανδρίκας Άνδρέας
 πρόσφερε το ποσό των 1.000
 δρχ. στη μνήμη της Αικατερί-
 νης Λειβαδίτη.
 Ο κ. Καρανδρίκας Κων)νος
 πρόσφερε επίσης στη μνήμη
 της Αικατερίνης Λειβαδίτη το
 ποσό των 1.000 δρχ.
 Ο κ. Ιωάννης Καρανδρίκας
 πρόσφερε το ποσό των 1000
 δρχ. στη μνήμη της Αικατερί-
 νης Λειβαδίτη.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» ΚΑΙ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 'Απ' το έξωτερικό

Όνομα	Ποσό
Γιάνναρης Νικόλαος Α.	100
Ζάχος Ιωάννης	35
Μασγάλα Ειρήνη	20
Τσορτού Δημήτρα	20
Κατσαρού Βασιλική	10
Συρσίρης Χρήστος	200

'Απ' το έσωτερικό

Όνομα	Ποσό
Λαζοδήμος Ιωάννης	2500
Μαρούδας Άντώνιος	2500
Μαρούδας Ιωάννης	300
Λειβοδίτης Νικόλαος	2200
Μέρμηγκα Μάνθα	1000
Μάντης Κων)νος	1200
Σαλτός Δημήτριος	1000
Μέμμος Φώτιος	1500
Λειβαδίτης Γεώργιος	500
Πλάκας Σπυρίδων	1000
Λειβαδίτης Χρήστος	1000
Λειβαδίτης Παύκαρπος	1000
Βλάχος Παύλος	1000
Βλάχου Μαρία	1000
Σκούφια Βασιλική	1000
Βλάχος Άθανάσιος	1300
Φούρλας Γεώργιος	1000
Λειβαδίτης Ιωάννης	1000
Λειβαδίτη Αικατερίνη	300
Τσαρούχη Βασιλική	300
Καραγιάννης Απόστολος	5000
Ντούζου Κική	1000
Ντούζος Δημήτριος	1.000
Παντελίδης Γεώργιος	1000
Ζάχος Δημήτριος	1000
Φλέγκας Δημήτριος	1000
Καραγιάννης Κων)νος	1000
Φλώρος Κων)νος και Γιαν- νούλα	2600
Φλώρος Άλέκος	3200
Μάντης Στέφανος	1000
Μάντης Γεώργιος Κ.	300
Παπαχρήστου Γεράσιμος	1000
Καραμανίδης Γεώρ.	1000
Τσώκου Ζωζώ	1000
Φούρλας Δημήτριος	1000
Καρανδρίκας Άνδρέας	1000
Μαρούδας Ευάγγελος	1000
Μάλλιος Γεώργιος	1000

Όνομα	Ποσό
Μάλλιος Ιωάννης	1000
Ντούζος Γεώργιος	1000
Σπυροπούλου Μαγδαληνή	500
Κοκορόγιαννης Παναγ.	700
Ζώης Άθανάσιος	1000
Πλάκας Άντώνιος	1000
Φούρλας Κων)νος	300
Παπανικολάου Χρήστος	2000
Ιωάννου Νικόλαος	2000
Σαλτός Κων)νος	700
Παπαχρήστου Χρήστος	1000
Σιακαβέλλας Λάμπρος	2000
Φλώρος Άντώνιος Γ.	1300
Μαστροκώστας Γεώργιος	100
Φτερούγας Ιωάννης	200
Κουβελάς Γεώργιος	3000
Κωσταράς Τασία	2000
Μπουραζέρη Αίκατ.	1000
Ευαΐδου Ελένη	1000
Λέλλου Άγλαία Κ.	1000
Πετράκης Κων)νος	1300
Πέτσα Άθηνά	2000
Μπούρας Γεώργιος	1000
Πατερέκας Χρήστος	1000
Άσημάκης Άνδρέας	500
Σακελίας Κων)νος	2000
Σακελίας Κούλα	2000
Μέρμηγκα Μαγδαληνή	1000
Μασγάλας Νικόλαος	200
Πλάκας Άντώνιος	150
Γρίδας Ζάχος	150
Κοτοπούλου Βασιλική	200
Βλάχου Μαγδαληνή	200
Κωστή Κων)λα	400
Παπαγεωργίου Χρήστος	100
Χολέβας Σωτήριος	300
Σκεπαρνιας Ελένη	600
Μπαλαφούτας Δημήτριος	500
Μαζιάς Γεώργιος	500
Πλάκας Κων)νος	200
Πανάγος Κων)νος	500
Μάλλιος Γεώργιος	100
Πανάγος Ιωάννης	500
Καρανδρίκας Νικόλαος	100
Λιάζη Αικατερίνη	200
Ζαρκάδας Γεώργιος	500
Σπανού Μαρία	150
Χαρματζής Κων)νος	200
Σπανός Ιωάννης	700
Μάρρος Γεώργιος	500
Κανέλλος Άντώνιος	150
Χαρματζής Νικόλαος	300
Κοπάνης Άθανάσιος	500
Τσιτζέλης Κων)νος	200
Μαζιάς Νικόλαος	700
Αιδεσιμώτ. Παπαγιάννης	100
Λούπας Ιωάννης	200
Χαραλαμπίδης Ιωάν.	100
Καλαθάς Μιχαήλ	150
Καλαθάς Νικόλαος	150
Φούρλας Βασίλειος	100
Φούρλας Κων)νος Α.	2000
Μάλλιος Ξένη	300
Μασγάλας Άντώνιος	500
Αιδεσιμώτ. Παπανίκος	500
Παπακώστας Κων)νος	300
Ζαρκάδας Νικόλαος	1000
Σκαρλάτου Βασιλική	1000
Τσιτσιμπέλης Απόστολος	1000
Μιχιώτη - Κουβελά Ξένη	1000
Καραγιάννης Γεώργιος	3000
Τσώκος Βασίλειος	1000
Μαρούδας Νικόλαος	2000
Ζηνέλης Κων)νος Γ.	4650
Λέτσα Ευαγγελία	1920
Καλλιὰ Βούλα	1000
Γιοβανοπούλου Μαγδαλ.	1000
Σαραντοπούλου Κική	1000
Φούρλα Ντόλα	1000
Παλιωμήτρος Άντώνιος	2000
Κουβελάς Ευαγγελία	1000
Μάρρος Παναγιώτης	500
Παπασταμούλης Σπύρος	500
Παπαγεωργίου Άναστάσ.	500
Ζηνέλης Ιωάννης	2000
Μάλλιος Γεώργιος Ι.	1000
Λούπας Νικόλαος	700
Ντούζος Γρηγόριος Δ.	1000
Παναγιωτοπούλου Περασφ.	500
Μπαζιώνης Νικόλαος	1.500
Παπακωνσταντίνου Ιωάν.	1000
Παπακωνσταντίνου Κων.	1000
Παπακωνσταντίνου Μαγδ.	1000
Μέρμηγκας Βασίλειος	300
Μέρμηγκας Παντελής	800

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

● Συνέχεια από την 1η σελίδα

ευχαριστούσαμε και τους χω-
 ρισμένους μας, που σε κάθε εκδή-
 λωση κατεβαίνουν απ' το Χω-
 ριό να μάς συναντήσουν και να
 γλεντήσουν μαζί μας.

Το φετινό ήμερολόγιο, που
 δεν ήταν όπως το φανταστήκα-
 με και άργησατε να το λάβε-
 τε, ήταν ένα «περιπετειώδες» ή-
 μερολόγιο.

Το δώσαμε αρκετά νωρίς για
 να τυπωθεί, για να το έχουν
 οι χωριανοί μας πριν από τις
 γιορτές. Διαλέξαμε μάλιστα και
 ωραίες φωτογραφίες. Μας βοή-
 θησαν σ' αυτό οι κ.κ. Χρ. Γ.
 Τσέλιος και Κων. Μάντης, που
 μάς έδωσαν και φωτογραφίες,
 τους οποίους και ευχαριστούμε.
 Άλλα όταν το ήμερολόγιο ήταν
 σχεδόν έτοιμο, το τυπογραφείο
 κάηκε και μαζί μ' αυτό και το
 ήμερολόγιο και οι φωτογραφίες.
 Ύστερα από πολλά κυνηγη-
 τά, παρακλήσεις και φοβέρες,
 και για να μη χάσουμε την προ-
 καταβολή, πείσαμε τον τυπο-
 γράφο να μάς φτιάξει άλλο.

Συγκεντρώσαμε λοιπόν ό,τι
 φωτογραφίες βρήκαμε και μάς
 το έφτιαξε ο ίδιος σε άλλο έρ-
 γαστήριο φυσικά.

Β' ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ:

1. Στείλαμε έγγραφο στο Ύ-
 πουργείο Κοινωνικών Υπηρεσι-
 ών, με το οποίο ζητούσαμε τη
 δημιουργία Κέντρου Υγείας
 πλήρους ή μειωμένης δυναμικό-
 τητας, στην Αράχωβα Ναυπα-
 κτίας, για την εξυπηρέτηση των
 χωριών μας.

2. Με άφορμη δημοσιεύματος,
 στείλαμε έγγραφο στο Διοικ.
 Συμβούλιο της Όμοσπονδίας
 Συλλόγων Ναυπακτίας, με το
 οποίο γνωρίζαμε την πραγματι-
 κή πορεία της άμαξιτης οδού
 Ναυπακτού - Ψηλού Σταυρού,
 σύμφωνα με το Β. Διάταγμα
 του '56, και τους παρακαλού-
 σαμε να μη ζητούν από την
 Πολιτεία πράγματα, που είναι
 αντίθετα στα Διατάγματα και
 τους Νόμους του Κράτους στο
 όνομα όλων των Ναυπακτιών
 και, όταν πρόκειται μάλιστα για
 ζητήματα οδοποιίας, να είναι
 πολύ προσεκτικοί, για να μην
 επαναληφθούν σφάλματα του πα-
 ρελθόντος.

Γ' ΕΡΓΑ — ΔΑΠΑΝΕΣ

Κι ερχόμαστε στο κεφάλαιο
 Έργα - Δαπάνες:

Έχοντας οδηγό τον έγκρι-
 μένο Προϋπολογισμό, διαθέσα-
 με τα παρακάτω ποσά με τον
 εξής τρόπο.

1. «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Ποσό	Ποσό
Δραχμές	Δραχμές
Προϋπολογισμένη δαπ.	70.000
Έκδώσαμε 2 φύλλα του	
«ΝΕΧΩΡΙΤΗ», τα ύπ' άρ.	
20 και 21. Πληρώσαμε	
για την έκτύπωσή τους	18.106
Για ταχυδρομικά	7.995
Σύνολο	26.101

Περιορίστηκαμε στην έκδοση
 δύο φύλλων, αν και οι συγχο-
 ρισμένοι μας του εξωτερικού πε-
 ριμένον με λαχτάρα το «ΝΕ-
 ΧΩΡΙΤΗ», από έλλειψη ύλης.
 Παρακαλούμε όλους όσους μπο-
 ρούν να γράψουν, να στέλνουν
 τις συνεργασίες τους, γιατί άλ-

λιώς ο «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» έτσι θα
 «φυτωζώει».

Δ' ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Ποσό	Ποσό
Δραχμές	Δραχμές
Προϋπολογισμένη δαπ.	90.000
Πληρώσαμε για την έκτύ- πωση του «Ημερ)γίου	40.000
Για ήμεροδείκτες	3.885
Για φακέλλους	2.000
Για ταχυδρομικά	43.300
Σύνολο	89.185

Ε' ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΑΜΑΞΙΤΗΣ ΟΔΟΥ

Ποσό	Ποσό
Δραχμές	Δραχμές
Προϋπολογισμένη δαπ.	90.000
Διαθέσαμε για την κατα- σκευή ρείθρων και απο- χετευτικών έργων στο τμήμα Νεοχωρίου - Ψη- λού Σταυρού	70.000
Για την κατασκευή του κα- ταστρώματος του δρόμου στα Καλαθείκα	20.000
Σύνολο	90.000

ΣΤ' ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ

Ποσό	Ποσό
Προϋπολογισμένη δαπ.	40.000
Διαθέσαμε σε συγχωρια- νούς μας που βρέθηκαν σε ανάγκη το ποσό των	10.000

Ζ' ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΤΗΣ

Ποσό	Ποσό
Προϋπολογισμένη δαπ.	20.000
Διαθέσαμε για την απο- πληρωμή του αναμεταδό- τη, που τοποθέτησε ή Κοινότητα στο Χωριό	20.000

Η' ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

Άπο τα έγκεκριμένα κον-
 δύλια Ένίσχυση:
 Κοινοτικών Έργων 60.000
 Διαμόρφωση της Πλατ. 80.000
 Καθαριότητα 25.000
 Η Κοινότητα δεν απορρόφη-
 σε ούτε δραχμή.
 Φορτικά τους ζητήσαμε και
 παρακαλέσαμε να κάνουν κάτι
 μ' αυτά τα χρήματα. Μας απάν-
 τησαν, πως δεν έχουν εργάτες.
 Και εδώ υπάρχει το πρόβλη-
 μα.

Πάντως, τα χρήματα αυτά και
 πάλι θα προϋπολογιστούν για
 το Χωριό.

Αυτό ήταν το έργο του Διοικ.
 Συμβουλίου κατά το 1983».

Κατόπιν έγκρίθηκε ο Ίσολο-
 γισμός του 1983 και ο Προϋ-
 πολογισμός του 1984, που δη-
 μοσιεύονται σε άλλη σελίδα.

Άκολούθησαν αρχαιρεσίες ά-
 πο τις οποίες προήλθε το νέο
 Διοικητικό Συμβούλιο, που έ-
 χει ως ακόλουθως:

ΜΑΛΛΙΟΣ Δ. ΙΩΑΝΝΗΣ Πρό-
 εδρος
 ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ ΠΟΛΥΚΑΡ-
 ΠΟΣ Άντιπρόεδρος
 ΤΣΑΡΟΥΧΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ Γεν.
 Γραμματέας
 ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ ΓΕΡΑΣΙ-
 ΜΟΣ Ταμίας
 ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
 Ειδικός Γραμματέας
 ΣΑΛΤΟΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ Μέλος
 ΜΑΛΛΙΟΣ Α. ΙΩΑΝΝΗΣ Μέ-
 λος.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1983 Α' ΕΣΟΔΑ

Ποσό	Ποσό
Δραχμές	Δραχμές
Οίκον. ύπόλ. '82	186.226
Άπο συνδρομές μελών	24.400

● Συνέχεια στη 3η σελίδα

ΛΗΣΤΟΚΡΑΤΙΑ

Α' ΛΗΣΤΡΙΚΗ ΖΩΗ

1. Ἡ ληστεία ταλαιπώρησε τὴν ἑλληνικὴν ὑπαίθρο ἐπὶ πολλὰ χρόνια καὶ ὀφείλεται στοὺς ἐξῆς, κυρίως λόγους: α) Στὴν κλεφταρμὰ τοπικὴ παράδοση, β) Στὴ δυσκολία προσαρμογῆς τοῦ μεταεικοσιεννα-νικοῦ Ἑλληνα στὴν εἰρηνικὴ ζωὴ, στὴν ἔννομη τάξη. γ) Στὴν ἀδυναμία τῆς πολιτείας νὰ πατάξει τὴν ἀναρχία, νὰ ἐπιβάλλει τὸ νόμο. δ) Στὴν ἀνώμαλη πολιτικὴ κατάσταση, στὰ οἰσιοαστικά κινήματα, οἱ ἀλτρωτικά ξεσηκώματα. ε) Στὴν οἰκονομικὴ δυσπραγία, στὴν κοινὴ νικὴν ἀστοργία, στὴν κρατικὴ ἔξα-κρίωση, στὴ λαϊκὴν ἀμορφωσιά. στ) Στὴν ἑλλειψη συγκοινωνιακῶν μέσων, στὴ διασπορὰ ὀρεινῶν μικροοικισμῶν, στὴ νομαδικὴ ποιμενικὴ ζωὴ. ζ) Στὴν ἐγκληματικὴ ροπὴ ὀρισμένων ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥωμαῖοι φιλότιμοι ποὺ «καίει τὴν κάμπα γιὰ τὸν ψύλλο».

Οἱ φράσεις: «σηκώθηκε κλέφτης», «πῆρε τὰ βουνά», «βγήκε οὐδὲ κλαρί», «τὸ θάρσεν στὸ λεβέντικο», «τὸ ῥιξε στὸ παλικάρα-το», σήμαιναν πῶς κάποιος πέρασε στὴν παρανομία, γίνθηκε φυγόδικος, ἢ φυγόποινος, ἀνυποτάχτης ἢ λιποτάχτης, ληστής — «κλέφτης» καθὼς συνήθιζε νὰ λέει ὁ λαός.

Ἡ ληστοσυμμορία, τὸ λεγόμε-νο μπουλούκι, μέτραγε λίγους νοματικούς, συνήθως ἄτομα συγγενικά ἢ δεμένα μ' ἀδερφοποιῶν ἢ κουμπιاری, καὶ ἀναγνώριζε ὡς καπετάνιο, τὸν ἀξιώτερο. Στὶς συ-νεργαζόμενες ληστοσυμμορίες οἱ λη-στὲς διακρίνονταν οὐ σκάλες. Πρῶ-τῃ σκάλα: οἱ λήσταρχοι ἢ ἀρχιλη-στὲς. δευτέρῃ σκάλα: οἱ παλιοὶ «κλέφτες», τρίτῃ σκάλα: οἱ πρω-τόβγαλτοί, τελευταία σκάλα: οἱ ψυχογιοί.

Χαρακτηριστικὸ τῆς φορεσιᾶς τοὺς: ἡ λερὴ φουστάνελα καὶ τὸ μαῦρο σκεπομάντηλο. (Ἡ λερὴ φουστάνελα καὶ τὸ μαῦρο σκεπο-μάντηλο κατάντησε νὰ σημαίνουν: παλικάρι, νταηλίκι, ἄνθρωπο ποὺ ἀψηφᾷ τὸ νόμο ἢ ποὺ ζητεῖ νὰ πά-ρει ἐκδίκηση, χάκι. Ἡ φράση: τὴν ἔβαψε λερὴ» = ἐπιζητεῖ καβ-γά, φονικὸ). Καὶ κάμπα, κοντρή τρακάμπα, ποὺ χρησίμευε καὶ ὡς πανωφόρι καὶ ὡς σκέπασμα καὶ ὡς στρώμα. Ἀρματωσιά τοὺς: τὸ για-ταγάνι καὶ τὸ τουφέκι, ἀλλὰ καὶ τὸ κουμπούρι, τὸ χαρμπί, ὁ λάζος στὸ σελάκι.

Καὶ τί δὲν ἔκαναν οἱ ληστές: κλεψιές, ἀρπαγές, φονικά. Ξεγύ-μνωναν διαβάτες, ἔγδυναν νοικοκυ-ρόσπιτα, χαράτσωναν χωριά, ἔπαιρ-ναν σκλάβους, οκότεωναν ἀνθρώ-πους γιὰ ἐκδίκηση ἢ βαλτοὶ ἀπὸ ἄλλους.

Ἀλύγιστοι καὶ ἀνυποχώρητοι στὶς ἀπατήσεις τοὺς, ἀνελέητοι καὶ ἀδυσ-ώπητοι στὶς πράξεις τοὺς: Ἔκα-αν τὸν χωρὶ ἢ οκότεωναν τῶν χω-ριανῶν τὸ ζῶα, ἀν δὲν τοὺς ἔδι-ναν τὸ χαράτσι (τὰ χρήματα) ποὺ ἤθελαν. Ἐκοβαν τὸ σκλάβο, ἀν δὲν τοὺς ἔστελναν οἱ δικοὶ τοῦ τὴν ξαγορὰ (τὰ λύτρα) ποὺ γύ-ρευαν.

Κακοδόμησε καὶ ποὺ θὰ τὸν ἔ-βαναν παραμπού, ποὺ θὰ τὸν σταμπάρζαν καταδότη τοὺς καὶ ὁ-κτρή τοὺς. Καὶ οὐτοῦ βοιδίου τὸ κέρατο νὰ τρύπωνε, θὰ τὸν εὗρι-σκαν «νὰ τοῦ βγιοῦνε ἀπὸ χάκι», νὰ τὸν ἐκδίκηθουν. Ἔστηναν χω-σιές (ἐνέδρες), νὰ τὸν βαρέσουν· καιροφύλαγαν νὰ τὸν πιάσουν ζων-τανό. Καὶ ἀν δὲν τὸ μπόρειγαν, ἔ-παιρναν τὸ χάκι τοὺς στοὺς συγ-γενήδες τοῦ ἢ στὰ περιουσιακά του στοιχεῖα: τοῦ ἔκαιγαν τὴν θημηνιά

τὸ σιτάρι στ' ἁλώνι, ἔβαναν φω-τιὰ στὸ ξωκάλυθο μὲ τὴ σιμουή, ἔκοίλιαζαν τὸ βόδι τοῦ, ντερό-κοβαν τὸ ζῷ τοῦ ἐκεῖ ποὺ νυχτο-βόσκαγε.

Ἀλλ' καὶ τρισυλὶ στοὺς καταδό-τες ποὺ πᾶνονταν ζωντανοί. Τὰ μαρτύριά τοὺς, ἀνατριχιάσεις καὶ νὰ τ' αἰκοῦς: Νὰ τοὺς χαρακώ-νουν μὲ τὸ λάζο καὶ νὰ τοὺς ρί-χνουν ἀλάτι — «χαρακιά καὶ ἀλάτι» —, νὰ τοὺς ζεματᾶνε στ' ἀσπίθι μὲ τοιτσιριστὸ ξύγκι ἢ λάδι, νὰ τοὺς θάνουν ν' ἁλωνίζον ζυπόλη-τοι παλιούρια, νὰ τοὺς ξεριζώνουν τὰ γένεια τρίχα - τρίχα, νὰ τοὺς κόβουν μύτες καὶ ἀφτιά, νὰ τοὺς θγάνουν τ' ἀνύχια, νὰ τοὺς «στρί-βουν», νὰ τοὺς πεταλῶνουν, νὰ τοὺς κομποδαριάζουν, νὰ τοὺς κά-νουν λιανὰ - λιανὰ μὲ τὸ γιατα-γάνι.

2. Τὰ Μεταβατικά Ἀποσπάσμα-τα — Χωροφυλάκοι, Εὐζῶνοι, Ἐ-θνοφυλάκοι, «οἱ σταυρωτῆδες» κα-θὼς ἔλεγαν, τότε, τοὺς στρατιωτι-κοὺς — εἶχαν ἀναλάβει τὴν πάτα-ξη τῆς ληστείας, ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ εὐκολία ἦταν.

Πρῶτα - πρῶτα, οἱ «κλέφτες» γυρόφερναν οὐ γνῶριμα μέρη. Ἦ-ξεραν μὲ τὴν ἀπιθαμὴ τὸν τόπο, τὰ μονοπάτια ποὺ θὰ περπάταγαν, τὰ συρμίμα ποὺ θὰ διάβαιναν, τὶς κωσιές ποὺ θὰ ὄστηναν, τὶς κρυ-ψιάνες ποὺ θὰ κρύβονταν, τὰ λη-μέρια ποὺ θὰ λημέριαζαν, τὰ λογ-γολάγκαδα ποὺ θὰ γιατάκιαζαν, τὰ κρυφοσπίλια ποὺ θὰ γιατροπύρευ-αν, τὰ κονάκια ποὺ θὰ γύρευαν ψωμί, τὰ στανοτόπια ποὺ θ' ἄρπα-ζαν σφακτά, τὶς θρύσες ποὺ θὰ ἔπαιρναν νερό.

Δεύτερα, οἱ «κλέφτες» εἶχαν καὶ τοὺς «ἀνθρώπους» τῶν: συγγε-νῆδες, κουμπάρους, ἀδελφοποι-τούς, τροφιοδότες, πληροκοριοδό-τες, κλεπταποδόχους, μεσίτες, προ-στάτες, δηλ. ἀνθρώπους πού, θέ-λεις ἀπὸ συγγένεια, συμπάθεια, συμφέρον, θέλεις καὶ ἀπὸ φόβο, τοὺς φύλαγαν, τοὺς φευγάτιζαν, δὲν τοὺς μαρτύραγαν οἱ Ἀποσπά-σματα. Πολλοὶ τὸ θεώρειγαν ἀτι-μωτικὸ νὰ γίνουν καταδότες:

«Χαρᾶς τον ποὺ τὸν εἶδε καὶ ἔ- (κρυψε καὶ τοῦ εἶπαν καὶ δὲν εἶπε)» λέει ὁ λόγος ὁ παλιός.

Καὶ τότε «ἔπεφτε ἡ Γληγόρου» (γλήγορες ἀναπαναπτῆς Ἑυλιές), «βλόγαε ἡ ἄγια - Βαρβάρα» (βα-ρῶ = δέρνω), δηλ. τὸ ματσούκι ἢ ὁ βοῦρδουλας, τὸ βοῦρδουτσού-λι (καμωμένο ἀπὸ βοῖδονορὰ = βούνευρο ἢ ἀπὸ στριμμένα λου-ριὰ ἢ καὶ καναβίδια). Καὶ ὁ φοβε-ρὸς ὁ φάλαγγας. Καὶ ἄλλα τυρά-γνια: ἀβγά βραομένα στὶς ἄμασκά-λες, κρέμασμα κατουκέφαλα καὶ κάπνισμα μὲ ἄχυρα, ξάπλωμα τ' ἀνάσκελα καὶ πλάκωμα μὲ βαριὰ πέτρα στ' ἀσπίθι. Καὶ οἱ γυναι-κες: κούρεμα, γάτες ἀπομέσα στὰ φουστάνια τοὺς:

«Παιδιά μου, μὴ μᾶς δέρνετε καὶ (μὴ μᾶς τυραγνᾶτε καὶ ἐμεῖς θὰ μαρτυρήσουμε οἱ (κλέφτες ποῦθε πᾶνε...)»

Τρίτο, οἱ «κλέφτες» ἀπόφευγαν νὰ συναπαντηθοῦν καὶ νὰ χτυπη-θοῦν μὲ τ' Ἀποσπάσματα. Καὶ λά-βαιναν τὰ μέτρα τοὺς:

Τὴν ἡμέρα λούφασμα, λαοῦδια-σμα. Καὶ μὲ τὴν ἀράδα καραούλι «ποὶς ἔχει ἀράδα σήμερα νὰ βγεῖ στὸ καραούλι» —, σκοπὰ. Καί, φεύ-γοντας, νὰ μὴν ἀφήνουν στὸ λημέ-ρι τοὺς ἀμαλαές: ἀποφασούδια, φω-τοκαῖες, γιατάκια μὲ φτέρες καὶ λατοοῦδες. Ὡς κα ἱτὶς μαγαρισι-ές τοὺς νὰ κώνουν τὴ γάτα.

Τὴ νύχτα φευγούλα. Καὶ τὴ φευ-γούλα! Σουρούπωμα — «περὶ λύ-χνων ἀφᾶς» — νὰ εἶναι ἐδῶ καὶ τὸ ξημέρωμα — «ἄμα τῇ ἔφῃ» — ν' ἀ-κουμπᾶνε στοῦ διαδίου τὴ μάνα. Σκοτίδι πῆχτρα καὶ αὐτοὶ νὰ γλέ-πουν καλύτερ' ἀπὸ τὴ γάτα. Σὲ μεγάλη ἀνάγκη ἀναβαν φουκέρια (θεαφοκέρια).

Νὰ συκναλλάζουν στράτα — «τὸ καλὸ τὸ παλικάρι ξέρει καὶ ἄλλο μονοπάτι» — Νὰ κινᾶνε σιακεῖ, νὰ γυρίζουν παρέκει, νὰ στρίβουν πα-ραπερούλια, νὰ κώνονται στὸ ρου-μάνι, νὰ κώνονται ἀπὸ ρήμι οὐ λαγκάδι.

Νὰ καταπατᾶνε (κατοπεύουν) πρῶτα νὰ μὴν εἶναι πασμένα τὰ οτενά, τὰ γιοφύρια, τὰ διάσελα καὶ ὕστερα νὰ προχωρᾶνε. Ν' αὐτιά-ζονται τ' ἀληκτῆματα τῶν σκυλιῶν μᾶς καὶ εἶναι σταυρωτῆδες καὶ τό-τε νὰ μπαίνουν μέσα στὸ χωριὸ ἢ νὰ ζυγώνουν στὰ βλακοκόνακα.

Νὰ τυλιγόνε σὺν τὴν ἀλεπού τὸ ντορό τοὺς στὸ χιόνι καὶ στὴ λά-ση, νὰ καλᾶνε τὶς πατησιές τοὺς σθαρνώνοντας πίσω τοὺς μὴ κλάρα, νὰ μπαίνουν πλάτσα - πλοῦτσα ὁ-λοχάντακα στὸ νερὸ καὶ εἶναι νὰ βρεῖς ἀχνάρι.

Νὰ σκορπᾶνε σὺν τοῦ λαγοῦ τὰ παιδιὰ καὶ νὰ θάνουν καθούλι (ση-μάδι) ποὺ θὰ ματασιζοῦν.

Νὰ κρυφουσεννοῶνται εἴτε μὲ κλέφτικα σουρήματα εἴτε κάνοντας τὸ λύκο, τὴν πέρδικα καὶ τ' ἄλλα τ' ἀγρίμα τοῦ λόγγου καὶ τὰ πε-τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Νὰ κουγιάζουν συνθηματικά καὶ παραβολικά: «τοῦβρες τὸ βόδι!» «βόδι = ὁ καταζητούμενος».

Νὰ θάνουν σημάδια σὺν ἐτοῦτα:

● «Στ' ἀδελφωμένα ἔλατα θὰ ἔ'χω βαρέσει δυὸ καντζαριές σταυ-ρωτὰ· κατάλαβε πῶς θὰ εἶμαι ἐ-κεῖ σιμά».

● «Στὴν τάδε θρύση ἀνασέκωσε τὸ καπάκι· ἀν θρεῖς ἀποκάτου τρία βελάνια, ροβόλα τὸν κατήφορο· ἀν δυὸ, κάμει τὸν ἀνήφορο».

● «Ὅπου θ' ἀνταμώσεις ἔνα βλάχο νὰ παίξει πλατανόφυλλο στὸ δεξὶ χέρι· ρῶτα τον καὶ μάθε».

Νὰ ξεγελᾶνε τὰ σκυλιὰ πετώντας τοὺς κόκκαλα καὶ κέρατα παραγιο-μισμένα ξύγκι. Ν' ἀχρηστεύουν τὰ ζαγάρια σκορπώντας κοκκινόπι-περο τριμένο στὶς σύρτες.

Κι ἀν τύχαινε ν' ἀποκλειστοῦν μέσα οὐ σπῆτι, νὰ πετᾶνε ἀπὸ τὰ παραθύρια πρῶτα τὶς κάπτες, ξε-γελώντας ἔτσι τοὺς στρατιώτες ν' ἀδείασουν τὰ τουφέκια τοὺς κατα-πάνου στὶς κάπτες καὶ ὅσο νὰ μα-ταγιόμισουν — «στάσου νὰ γιομί-σω!» — νὰ πηδᾶνε οἱ κλεισμένοι καὶ νὰ γίνονται ἀμολόητοι.

Ἀλλὰ καὶ τ' Ἀποσπάσματα δὲν ἄφηναν οὐ κλωρὸ κλαρί τοὺς «κλέ-φτες». Εἶχαν κολαούζους, ὀδη-γούς, ἔβαναν παγάνες, ἔστηναν καρτέρια, τοὺς ἔπαιρναν τοῦ κυ-νήγου, μπάμ πρ..! ἀποδῶ, μπάμ πρ..!, ἀποκεῖ, ὅσο ποὺ νὰ τοὺς στρεχώσουν κάπου καὶ τότε ἀνα-βε καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ μεριές τὸ του-φεκίδι καὶ τὸ βρισίδι:

— Παραδοθῆτε! Θὰ σᾶς φάμε!

— Νὰ μᾶς φάτε τὸ σκατό!

Κι ὅξω τὸ γιαταγάνι, γιοῦρια! καὶ ὅποιον πάρει ὁ Χάρος.

3. Ἀεῖζει νὰ σᾶς θυμίσω ἐδῶ καὶ τὸ παιγνίδι «ὁ κλέφτης» ποὺ παίζαμε, δασκαλοῦδια, καὶ μάλι-στα ὅταν πηγαίναμε ἐκδρομὴ στοὺς Ἀγιοποστόλους ἢ στὴν Παλιοδραμ-πάλα. Ἡ ἐξοχὴ μὲ τὴν ἀπλοχωριά-της, τὰ κλαριά, τὴ χλωρασιά, τὶς πέτρες, τὰ ὄκτια, τὰ γούπατα ἦ-ταν ὅ,τι ἔπρεπε νὰ παίζεις τὸν κλέφτη.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

Ἡ νοσταλγία γιὰ τὸ χωριὸ σπρώ-χνει ὅλο πρὸς τὰ κεί τὴ σκέψη μας καὶ τὸ νοῦ μας. Ξεκλέβεται ἡ σκέψη μας κάθε τόσο, πετάγεται ὡς ἐκεῖ, μετριάζει τὸν καμὸ της, διαβαίνει ἀπὸ τὸ πατρικὸ σπῆτι καὶ ξαναγυρίζει φορτωμένη μὲ χίλιες δυὸ θύμησης.

Αὐτὴ τὴ φορὰ τὴν ξαναστέλνω πίσω (τὴ σκέψη) γιὰ μιὰ ἐπι-σκεψὴ καὶ ἕνα προσκύνημα στὸ πα-τρικὸ σπῆτι γιὰ νὰ μᾶς διηγηθεῖ ὅ,τι γνωρίζει ἀπὸ τὶς ἀφηγήσεις τοῦ πατέρα μου καὶ ἀπὸ τὴ δική μου ἐμπειρία γιὰ τὸ πατρικὸ σπῆτι.

Ἄς τὴν παρακολουθήσουμε.

Φθάνει στὴν πλατεία τοῦ χω-ριοῦ καὶ ἀκολουθεῖ τὸ δρομάκι γιὰ τὸ πατρικὸ. Ἀντικρίζει τὴν αὐλό-πορτα καὶ ἀμέσως αἰσθάνεται τὸ πρῶτο ρίγος καὶ τὸ πρῶτο ἀνα-τρίχιασμα. Σκέφτεται πῶς ἦταν παλιότερα ξύλινη δίφυλλη μὲ τὸ μάνταλο ἀπὸ μέσα καὶ μισοσσι-μένη, τώρα μοντέρνα μὲ σιδηροκά-γκελα. Ἀπὸ δῶ καὶ ἀπὸ κεί στὸν τοῖχο τῆς αὐλόπορτας, κανένα χορ-ταράκι καὶ κανένα σκυλάκι (τὸ γνωστὸ λουλούδι ποὺ φνιτρώνει παντοῦ). «Ἀδρασκελάει» τὰ σκα-λώνια, περνάει τὴν αὐλόπορτα καὶ προχωρεῖ, ὅπως εἶναι φυσικὸ, μὲ θήματα ἀργὰ καὶ φορτωμένη ἀνα-μνήσεις.

Βλέπει τὴν αὐλὴ χαρτορυσμένη, ὅπου δὲν τὴν σκεπάζουν πλάκες καὶ ὅσες πραινάδες ἀπόμειναν ἀπό-τιστες, ποὶς ἔξερε ἀπὸ πότε. Τὰ διάφορα λουλούδια τοῦ περιβολιοῦ Ἀϊδημητρεῖδες, μαντζουράνες, βιο-λέτες, τριανταφυλλίες, ὀργανίσιες, δεντρολίβανο καὶ ἄλλα ἔχουν ξερα-

— Παίζουμε τὸν κλέφτ'! παί-ζουμε τὸν κλέφτ'! ρίχνει κάποιος τὴν ιδέα καὶ ὅσοι θέλουν προχω-ροῦν στὸ παιγνίδι. Χωρίζονται οὐ δυὸ: στοὺς κλέφτες καὶ στοὺς χω-ροφυλάκους. Ὁ χωρισμὸς γίνεται, συνήθως, δίχως λάχνισμα: ὅσοι θέλουν πᾶνε κλέφτες καὶ ὅσοι θέλουν γίνονται χωροφυλάκοι. Δὲν εἶναι ἀπαραίτητο οἱ ἀντίπαλες ὁμά-δες νὰ ἔ'ναι ἰσοδύναμες. Πάντως, τὰ ζωηρότερα, τὰ σκληρότερα παι-διὰ προτιμοῦν τὸν παλικάρισιο ῥό-λο τοῦ κλέφτη. Ὅριζεται καὶ ἕνα παιδί «βασιλιάς». Ὁ βασιλιάς κά-θεται στὸ θρόνο του, δηλ. σὲ μιὰ πέτρα καὶ κρατεῖ στὸ χέρι του μιὰ λούρα.

Τὸ παιγνίδι ἀρχίζει: οἱ κλέφτες πᾶνουν τὰ λημέρια τοὺς, ψαῖνουν τὰ σφακτά τοὺς, δηλ. σουβλιόμενα οὐ βέργες φύλλα, τραγουδᾶνε, σουρᾶνε. Ξαφνικά πλάκωνουν οἱ χωροφυλάκοι καὶ παίρνουν τοῦ κυνήγου τοὺς κλέφτες. Οἱ κλέ-φτες φεύγουν, μὰ σὺν παστεῖ κά-ποιος ἀντιστέκεται, πέφτει κάτου, κλωτοῖ, προσπαθεῖ νὰ ξεφύγει. (Κάποτε τὰ καταφέρνει ν' ἀφήσει τὸ πατατούκι τοῦ στὰ χέρια τῶν χωροφυλάκων καὶ νὰ τὸ σκάσει). Οἱ χωροφυλάκοι μὲ κόπο πολὺ καὶ συνεχῇ πάλι φέρνουν τὸν ἄγριο κλέφτη στὸ βασιλιά. Καὶ ὁ βασιλιάς τοῦ δίνει Ἑυλιές, πότε λαδάτες, πότε ξιδάτες, πότε πιπεράτες, ἀ-νάλογα μὲ τὴ στάση του καὶ τὴ διαγωγή του κατὰ τὴ σύλληψη καὶ προσαγωγή. Καὶ ὁ κλέφτης ἢ κά-θεται στ' ἀβγά του ἢ ματαβαίνει στὸ κλαρί.

Ἄλλ' εἶναι καὶ κλέφτες ἄπα-στοι, ἀπροσκύνητοι, αὐτοὶ οὔτε ποὺ ζυγώνονται καθόλου.

— Ἐχομε ἰδεῖ πουρδαντράκια, σὺν κα ἰσᾶς! κοροϊδεύουν τοὺς χω-ροφυλάκους. ● Συνεχίζεται.

ΙΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΦΟΥΡΛᾶΣ

θεῖ πιά.

Στὶς ἄκρες τῆς αὐλῆς ὑπάρχουν ἀκόμα μερικὰ δένδρα, ποὺ δὲν ἔ-χουν ἀνάγκη ἀπὸ περιποίηση, ὅπως σιαμινιές, κορομηλιές καὶ ἄλλα. Ἡ κρεβατίνα κρατᾶει ἀκόμα, γι-α-τὶ κάποιος τὴν κλαδεύει καὶ τὴν πε-ριποιεῖται.

Σ' αὐτὴ τὴν αὐλὴ ἔχουν γίνε-ι στα παιδιὰ χρόνια τοῦ πατέρα μου παιχνίδια διάφορα, τραπαλισματα-στ' ἁλώνι, πετροβολήματα κλπ.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἔρχονται στὴ μνήμη μου τὰ λόγια τοῦ ποιητῆ:

«Στοῦ σπιτιοῦ μου τὴν αὐλὴ τὸ κοινότερο χορτάρι γίνεταί τὸ πιὸ ὁμορφο τοῦ Μαγιοῦ λουλουδίου».

Γύρω - γύρω ἀπὸ τὴν αὐλὴ οἱ πατρογονικὲς μάντρες (τὰ δέματα), χορταριασμένες καὶ κάπου - κάπου «μπικανιασμένες» καὶ ἑτοιμὲς νὰ πέ-σουν. Αὐτὲς τὶς μάντρες πόσες φο-ρὲς τὶς ἀνέδρα καὶ τὶς κατέδρα ὁ πατέρας μου μὲ τὰ γειτονόπου-λα καὶ ἄλλα συνομήλικα παιδιὰ τοῦ χωριοῦ...

Ἡ γίδα δὲν θελάζει στὸν ἀχυρά-να καὶ ὁ σκύλος μὲ τὸ καλωσινάτο-κούνημα τῆς οὐράς του δὲν ὑπάρ-χει γιὰ καλωσόρισμα. Ἡ γάτα τοῦ σπιτιοῦ ἢ φιλοξενεῖται σὲ γειτο-νικὸ σπῆτι ἢ ἔχει χαθεῖ.

Στὴ μέση τοῦ αὐλόγυρου ὑψώ-νεται τὸ γενέθλιο σπῆτι, πέτρινο, δίπατο καὶ μὲ σκεπὴ ἀπὸ κεραμί-δια, ποὺ ἀντικατέστησαν τὶς πλά-κες. Στὰ παράθυρα δὲν ὑπάρχουν πιά οἱ γλάστρες μὲ τὰ φουντωτά-θασιλικούδια ποὺ φλέτταραν τὶς-πολύχρωμες γαρουφαλίες ποὺ εἶχε-ῖ γιαιγιά μου.

Τὰ σκαλοπάτια ποὺ ἦταν πάντο-τε καθαρά καὶ ἀσβεστωμένα, ὅσο-ζοῦσαν ὁ παποῦλης καὶ ἡ γιαιγιά (βάβα), τώρα ἀσκοῦπιστα σὰ νὰ παραπονιοῦνται καὶ αὐτὰ γιὰ τὸ-κακὸ ποὺ τὰ βρήκε.

Ἡ ξύλινη κρεβάτια μετὰ ἀπὸ τό-σα χρόνια, ἄρχισε νὰ σαπίζει. Αὐ-τὴ τὴ γραφικὴ κρεβάτια μὲ τὰ κά-γκελα καὶ τὶς «στροπίνες» θ' ἀντι-καταστήσει κάποια μέρα ἡ τσιμεντέ-νια τῆς ἐποχῆς.

Μπαίνει (ἡ σκέψη) στὸ σπῆτι. «κλωθογυρνᾶει» τὰ μάτια της, ψά-χνει ὅλα τὰ δωμάτια, δὲν βρίσκει κανένα νὰ τὴν ὑποδεχθεῖ καὶ νὰ τὴ σφίξει στὴν ἀγκαλιά, μένει ἄ-φωνη, οὐλλογισμένη, φουντώνει ἀ-πὸ συναισθήματα καὶ ἕνα δάκρυ ἀ-ναβλύζει ἀπὸ συγκίνηση, «οὔτε κρένει οὔτε κανεῖς ἀπολογιέται».

Τί νὰ κάνει κανεῖς; Νὰ ξεραχνιά-σει τὰ δωμάτια, νὰ ἀνάψει τὸ καν-τῆλι στὸ εἰκονοστάσι, νὰ «συμπῆ-σει» τὸ τζάκι, νὰ δεῖ ὅτι δὲν ὑ-πάρχουν σταφύλια καὶ ρόδια κρε-μασμένα στὸ νταβάνι, γιὰ νὰ στο-λίσουν τὸ σιτάρι στὰ γιορτάσια; Οἱ φωτογραφίες ἔχουν μείνει μόνα-γιὰ θυμῆταρι, θαμπές καὶ σκονι-σμένες στὸν τοῖχο, γιὰ νὰ θυμί-ζουν τὸ κοντινὸ καὶ μακρινὸ πα-ρελθὸν τῶν ἀνθρώπων τοῦ σπι-τιοῦ.

Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν πατρι-κῶν σπιτιῶν τοῦ χωριοῦ, ἀργὰ ἢ γρήγορα ἔτσι εἶναι ἢ θὰ εἶναι. Ὁ παποῦλης καὶ ἡ «βάβα» πεθαίνουν στὴν ἀγκωνή τους, στὸ πατρικὸ-τους, ὅπως ἤθελαν.

Ἐμεῖς ποὺ θὰ πεθάνουμε; Τί μᾶς ἐπιφυλάσσει ἡ τύχη; Μάλακι νὰ πεθαίναμε καὶ ἐμεῖς στὸ πατρικὸ-σπῆτι, κοντὰ στὸ «γωνολίθι». Κι ὅλοι νὰ συμφωνήσουμε μὲ τὸν Ι.. Πολέμη:

«Ἐγὼ ποθῶ τὸ φτωχικὸ τὸ σπῆτι μου τὸ πατρικόν».

Ἀπὸ τὴν ΤΙΝΑ ΜΠΑΖΙΩΝΗ